

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Desbaterea creditului de pacificare în dieta Ungariei.

(Începere.)

În ședința din 25 Maiu n. Ministrul de justiție Dr. Pauler accentuează, că începând dela ultimul deceniu al secolului trecut interesul echilibrului european a făcut necesară susținerea Turciei. Dar resboiul orientat a adus lucrul acolo, încât Tracia s-a nu mai poată susta ca mai înainte; și această împregiurare — țice D. Dr. Pauler — impune puterilor europene peste tot, și în special monarhiei noastre datorința, să ingrigească: ca configurațiunile ce se fac în peninsula balcanică, să fie de o astfel de natură, încât pe de o parte populațiunea de acolo să aibă mulțămire, pe de altă parte să nu se pericliteze interesele vitale ale Europei și mai vîrtos ale monarhiei. Un astfel de mijloc, prin care să nu se pericliteze interesele monarhiei și a Europei întregi, este mandatul dela Berlin, cu care a fost însărcinată Austro-Ungaria. Aceasta la rëndul său a căutat se îplinească mandatul, a început ocupațiunea. Spesele, care s'au votat — susține d. ministru de justiție, — cad în competența delegațiunii și prin urmare dînsul se pronunță pentru primirea proiectului. (Aplause în dreapta.)

Geza Onody — din stînga extremă — interpretează concludus referitor la ocupațiune al congresului din Berlin astfel: mandatul de ocupațiune nu e pentru eternitate ci numai pentru un timp scurt, și eschide și anexiunea.

„Prusia și Rusia ne a dat acest mandat nou, ca să slăbească puterea monarhiei noastre. În acest sens au lucrat acele elemente cari acum alungă pe Evrei ca să i gramădiască în Austro-Ungaria. Acești Evrei vor comite aci de aceleși fapte, pentru cari au fost alungați din Rusia; și spre întărirea aserțiunii mele voi aduce un cas concret care s'a întemplat în comuna în

care locuesc eu și care trebuie să revolteze toată lumea creștină. După usul religios — eu nu cunosc talmudul....

Președintele atrage atențiunea D. deputat să nu se abată dela obiect; căci Talmudul despre care vorbeste dînsul nu stă în nici o legătură cu Bosnia.

(Aprobare în dreapta, protest în stînga extremă.)

Onody: Nu după diferența cuvintelor are se judece cineva că vorbesc eu la obiect, sau ba, ci după nexul intern, care se află între evenimentul pe care vreau să-l descriu și între cestiunea Bosniei.

Președintele: să documenteze D. deputat legătura ce există între amintitele cestiuni....

Albert Nemeth: în modul acesta nu e posibilă nici o desbatere (larmă.)

Onody. Eu cred că destul de evidentă a fost legătură, când am țis că Rusia atât în mandatul ocupațiunii cât și în acțiuni antisemitice intențiunează dauna noastră. Acțiunea tînde într'acolo, ca se inunde Ungaria cu Evrei, ca aci apoi corupțiunea să ia dimensiuni și mai mari, ca până acum.

După aceste premise D. dep. Onody descrie evenimentul cu omorirea unei fete creștine de hahamul evreesc descriere, pe care am atins-o noi deja în mai mulți numeri premergători, apoi trecînd la cestiunea ocupațiunii să pronunță pentru votul separat.

Alexandru Kőrösi — partida guvernamentală — după o lungă polemică contra opoziționalilor luând în considerare genesa ocupațiunii recunoaște necesitatea ei. D-sa nu consimte cu anexiunea; să declară însă pentru primirea proiectului.

Nicolau Bartha descriind pericolele ocupațiunii, combate proiectul și primesc votul separat. (Aprobări și strigăte de „éljen” în stînga extremă.)

A. Berzeviczy și Z. Mamusich se declară pentru proiect; ear I. Vidlicskay pentru votul separat.

În ședința din 24 Maiu n. Ernst Mezey constată, că politica cea vechie a Austriei de a sugruma Ungaria prin germanisare, a făcut loc acum sistemului slavice, care e destinat a nimici Ungaria. Aceasta însă nu trebuie să se predea însăși în mâna slavilor. Tocmai aceasta politică este în interesul considerațiunii dunărene combătute de d. Ivanca.

Ungaria — țice Hegedüs — nu e privitorul ci eoul dramei, și de oare ce până acum în actele de până aci a fost înșelată și despoiată ar fi o nebunie să astepte plină de încredere finitul actului al cincilea. Spriginesee votul separat. (Aplause în stînga extremă.)

Geza Lükö, Ernst Mukics și August Kerekes primesc votul separat a lui Eötvös.

Ludovic Mocsary, după ce combate proiectul spriginit de ministrul presedinte cu ajutorul dicționarului academic francez, și de ministrul de justiție în ședința trecută, îl respinge; dar tot odată polemizează contra politicei dela curte, cunoscută sub numele de: „politica casei mele”. „Bărbații — țice dînsul — cari șed pe banca guvernului întrețin țeara în ce privește rezultatul politicei bosniace cu minciuni”. (Aplause în stînga extremă, larmă în dreapta.)

Președintele condamnă modul de sprigare al vorbitorului.

Csanády (intrerumpînd.)
Așa, așa, să nu ne purtați tocma cu minciuni!

Președintele: Dl Csanady n'are cuvînt.

Mocsary — continuînd — regretă politica casei domnitoare, purtarea ministrului de esterne, a ministrului presedinte, combate ocupațiunea, care a adus și aduce atîtea desavantaje monarhiei și se pronunță pentru pro-

punerea lui Németh și votul separat a lui Eötvös. (Aprobare în stînga extremă.)

August Pulszky apără propunerea lui Szilágyi și polemizează contra întreprerțiunii, pe care o dase ministrul presedinte articolului de lege VI. 1880 cu privire la acoperirea administrațiunii bosniace.

Cei din urmă doi vorbitori: Szabó și Rady se pronunță pentru votul separat.

Acum urmează interpelațiunile:

Victor Istoczy cu privire la omorirea fetei creștine din partea hahamului evreesc (casul descrie de d. dep. Onody) după ce cetesce o epistolă adresată lui, care descrie pe larg evenimentul, mai adauge, că mama ucisei a alergat mai întăiu la pretorul cercului Dada-superioară din comitatul Szabolciului, care însă o trimise la tribunalul din Nyiregyháza. Acesta o trimise ear înapoi la pretorul și numai după ce s'au desbătut între tribunal și pretor vre o câteva săptămâni cestiunea de competență, s'a introdus cercetarea.

Pe basa celor espuse face D. dep. Istoczy următoarea interpelare:

1. Are cunoscință d. presedinte, că pretorul cercului Dada-superioară din comitatul Szabolciului, căruia mama fetei creștine îi denunțase cazul, în loc de a face cercetare în cauză, trimite pe mama la tribunalul din Nyiregyháza; că acest tribunal a trimis'o ear înapoi la pretorul, și că pretorul și tribunalul făcînd din cauză întrebare cu totul nemotivată de competență, numai după câteva săptămâni a ordonat cercetare?

2. Au de gînd domnii ministrii să tragă la răspundere pe culpabilele organe cari nu-și au împlinit datoria?

3. Au de gînd mai departe se cerceteze lucrul cu deamenuntul și să pedepsiască pe Evreii s'au pe Evreul vinovat?

La această interpelare Ministrul presedinte după ce îndreaptă unele încorectități din espresionile interpe-

FOIȚA.

Generalul Garibaldi. *)

(Urmare și fine.)

Însă pe când Garibaldi prin purtarea sa arbitrară pe de o parte apu case a se pune tot mai mult în opoziție față cu guvernul lui Victor Emanuel, pe altă parte nu se putea lipsi de concursul acestuia dacă voia să învingă pe deplin. Astfel se vîdu silit, când oștirea Sardiniei intră dela nord în teritoriul neapolitan, să lase acestora continuarea operațiunilor. După ce la 30 Octomvre a salutată în Sessa pe Victor Emanuel ca pe regele Italiei și a intrat la 7 Noemvre alături cu dînsul în Neapole, depuse în mâinile regelui puterile esercitate de dînsul până aci, și la 9 Noemvre se imbarcă pentru Caprera. El refuzase ori-ce recompensă, ori-ce distincțiune; chiar și puținii bani de cari

avea trebuință spre a trece în mica sa proprietate, a fost silit să i ia cu împrumutare,

În Octomvre 1861 Garibaldi se ivi fără veste în parlamentul din Turin spre a face reproșuri amare pentru disolvarea corpului de voluntari format de dînsul, pentru chipul cum a fost tratat acel corp și a propune o înarmare generală a poporului. Dar desbaterile vii escate de aci s'au încheiat prin abilitatea lui Cavour cu o ordine de ție evazivă, după care Garibaldi se întoarce imediat la Caprera. Însă el necontentit și urmări idealul: Liberarea Romei și erigerea ei la capitala Italiei și el fu încuragiat în planurile sale prin ministrul Ratazzi, care, de și în politica sa cu totul dependent de Francia, căuta totuși să câștige, în parte, și partida de acțiune, în fruntea căreia se afla Garibaldi și de aceea primii în armată voluntarii lui Garibaldi, cari fuseseră dați la o parte. Astfel Garibaldi se ivi de odată în Palermo în Iunie 1862, întărind pretutindeni ura locuitorilor contra lui Napoleon și a Papei și

chiamându-i să plece la Roma. Deși guvernul se declară categoric contra lui, totuși el adună în curînd 3000 voluntari și după ce la 18 August a luat Catania, desbarcă la 25 în Calabria. Însă acum guvernul, silit de ordinele lui Napoleon, trimise contra lui pe generalul Cialdini și la 28 August se întemplă lupta între Garibaldi și corpul de armată comandat de colonelul Pallavicino la Aspromonte, unde Garibaldi însuși fu grav rănit. Oamenii lui Garibaldi, care se predaseră, fură earăși liberați; el fu adus pe un vapor la La Spezzia și de aci în fortul Vorignano pe insula Palmaria. Un decret regal din 5 Oct. dete o amnistie lui Garibaldi și camaraziilor săi, esceptând pe desertorii din armată.

Rana lui Garibaldi, reclamă o operație foarte grea, căci glonțul intrase până la os și se vindecă foarte încet. De abia la 20 Decem. se întoarce în Caprera. Aci trăi în pace până la 1864 când făcu o vizită în Anglia, unde amicii săi i-au pregătit grandioase ovății. Garibaldi a tras la ducele de

Sutherland, fu serbătorit de toată aristocrația și primit chiar de principele de Wales, care i-a răspuns visita și a primit dela cetatea Londrei dreptul de cetățean. De-și promisese că va vizita și alte orașe, totuși el plecă așa repede la 22 Aprile, încât opinia publică, cu toată declarațiunea lui Gladstone în camera comunelor, rămase convinsă, ca plecarea subită a lui Garibaldi a fost provocată de guvernul englez.

De aci earăși rămase liniscit mai mult timp, cu toate că partida lui Mazzini tot mai căuta să l câștige pentru planurile sale. La izbucnirea resboiului din 1866 Garibaldi se puse la dispozițiunea lui Victor Emanuel și la 6 Maiu fu numit comandant suprem peste 20 batalioane voluntari. La 11 Iunie el veni în Genova și se duse îndată la Como, unde însă și găsi oamenii foarte defectuos echipați și organizați. De aceea nici nu făcu fapte mari. El făcu o mișcare contra corpului austriac din sudul Tirolului dar la 3 Iulie fu bătut la lacul Garda și silit să se retragă. Înșelat în așteptările

*) „Resboiul”

lantului răspunde: că până acum n'au avut cunoștință despre lucru, dar împreună cu ceilalți ministrii va lua măsurile necesare pentru cercetarea lucrului.

Ministrul de justiție răspunde în același sens și casa deputaților ia răspunsul D. Tisza spre știință.

Daniil Irányi face umătoarea interpelelațiune.

Din considerare, că în timpul mai recent s'au răspândit multe vești, cari pun în ingrigire pe concetățenii Evrei, deși cred, că aceste ingrigiri după lege și după rațiunea omenească vor fi considerate de nebasate, totuși nu află de prisos, a întreba pe d. Președinte: Nu află și dânsul că e consult, ca concetățenii noștri amintiți mai sus, să trăiască în cea mai bună liniște și siguranță?

Ministrul președinte Tisza declară, că el consideră persecutarea Evreilor ca o pată pe fruntea Europei și că din când în când lucră spre nimicirea ei. Totuși e greu, a lua măsuri, când agitațiunile es din parlament, a cărui scop ar trebui să fie apărarea constituțiunii.

Ședința se încheie.

În ședința din 25 Maiu n. ia cuvântul d. dep. Ludovic Urvarny, care combinând vorbirile din ședințele trecute se pronunță pentru propunerea lui Szilágyi, în consonanță cu propunerea stânzei extreme de oare-ce amândouă declară, că cea dintâiu și principală lucrare a noastră este, deșertarea Bosniei. (Aplause în stânga extremă.)

Coloman Törs din considerare că ocupațiunea Bosniei stoarce finanțele țerei, și e împreună cu multe greutăți, primesc votul separat. (Aprobare în stânga extremă.)

Szvetozar Miletici se pronunță pentru proiect.

Emeric Hodossy primesc propunerea lui Szilágyi.

Otto Herman, Adam Lazar Dionys Pazmandy primesc votul separat.

A. Csanády declară, că el e silit să vorbească în urma neadevărurilor rostite din partea referentului. Președintele Pechy a observat, că deputații se nu se offenseze reciproc, la ce Csanády strigă că nu se poate pretinde, ca să ascundă adevărul! "Eu n'ași fi vorbit, — dice d. Csanády, dacă nu m'ar fi îndemnat vorbirile referentului, care ne-a provocat să spriginim pe Coloman Tisza și politica omoritoare de popoar, sugătoare de sânge a acestora. (O voce: ceva nou) Eu mă țin de principiile mele, care tind într'acolo, ca să demascez pe ministru președinte Tisza și să'l

presentez în toată goliciunea lui (O voce în stânga extremă: N'ar fi cu cuviință; ilaritate.) Continuând Csanády declară că o fortună ar trebui se sufle coroauna împărătească a Austriei de pe capul regelui Unguresc, la care cuvinte Pechy președintele îi reflectă; „D dep. s'a exprimat de mai multe ori așa, ceea ce a silit pe președintele să i facă observări. Acum fac și eu observare, nu doară pentru că cuvintele dânsului ar fi periculoase, ci pentru că sună cam ciudat. — Csanády sprijinesc votul separat.

După o scurtă vorbire a ministrului președinte Tisza, acesta declară desbaterea generală de terminată și curând după această urmă încheierea sesiunii. (Resultatul e cunoscut.)

Revista politică.

Sibiin, în 28 Maiu.

Tot mai multă lumină se face. Kallay se dice că a primit pe lângă condițiuni postul de ministru comun al finanelor anstro-ungare. Cea dintâiu condițiune, ne spune „D. Ztg“, este aproape de împlinirea ei. Autoritățile militare au să fie depărtate din administrațiunea Bosniei. În locul generalilor Dahlen și Iovanovics, cari până acum au executat și n'au executat dispozițiunile ministrului comun de finance, are să vină un guvernator civil ales și propus de dl Kallay. Designat pentru postul acesta responsabil este contele K h e v e n h ü l l e r - M e t s c h. El cunoasce de aproape referențele Slavilor de meadă-ți; a reprezentat monarchia austr.-ung. în Bulgaria și în present ocupă postul de consul general în Belgrad. Dl Slavy a încercat de repește ori mai înainte, se suplinească pe militarii înalți în provinciile ocupate cu un cap civil al administrațiunii, dar n'a isbutit și multe evenimente pe care nu le-a putut împedeca s'au sevrșit pe la spatele sale și preste capul său. Dl Kallay vrea se pună pedecă radicală procederei acesteia. Dânsul pleacă în persoană la Budapesta și după aceea va întreprinde o călătorie în Bosnia pentru a cunoasce în fața locului starea în care se află țeara. Cercurile competente așteaptă dela dl Kallay multe în cea ce privește organizațiunea Bosniei, de oare ce de ani este un aderent din convingere al ocupațiunii. — Precum se vede influența unguerească a invins și de astădată în cercurile normatitive influența militară.

După scirile din ambe capitalele, mâne are să se termine sesiunea dieței prin un rescript regesc. Delegați-

unile se vor întruni în jumătatea a doua a lunei lui Octomvre la B. pesta.

În casa deputaților Ungariei s'a votat un proiect de lege pentru înființarea a 120 stipendii pentru jui ung. la institutele comane, în care se cresc fiitorii oficerii.

„Austriaca“ este o scriere care a apărut în zilele aceste. Scrierea se ocupă cu situațiunea presentă a monarchiei în sens unitar, pe lângă o legătură strinsă cu Germania.

Invasiunea evreească din Rusia pune pe gânduri pe politici ungueresci cu toată simpatia purtată la vedere pentru Evrei. Ministrul Tisza a promis într'o conferență, că este gata a lua măsuri, ca invasiunea să nu jig-nească liniscea țerei.

Diarele germane sunt cu mare atențiune față cu măsurile rusesci, privitoare la întărirea fruntăriilor rusesci de către Germania. Ele înregistrează toți pașii guvernului rusesc în privința aceasta, cu toate că Rusia cât poate lucră într'ascuns.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“

Valea - Borgăului, Maiu 1882.

(Momente din călătoria Escelenței Sale Domnului Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul în partea nordică a Transilvaniei.)

Din vechime poporul român a avut pietate și cinstire deosebită către păstorii săi sufletesci. Afară de bunul simț religios al poporului român — imi vine a crede, că în impregiurările noastre sociale și politice a contribuit foarte mult la aceasta și pozițiunea arhierilor români ca capi naturali ai națiunii. Cine va voi să scrie istoria Românilor din Austro-Ungaria se va convinge, că arhierii români mai mult sau mai puțin au jucat rolul unor principii naționali. De aici încrederea cea mare a poporului român în capii săi bisericesci. De aici cinstirea cea mare a poporului român către arhierii săi! și fericit acel arhieriu, care aceasta ereditate strămoșească o a păstrat curată și nevătămată și așa o predă următorilor săi; și mângâiere pentru popor până ce scie, că în impregiurări grele, ca și cele de față, are totuși pe cineva, care să se ingrigească și se cugete și la el și să'l apere contra multor înjurii ce le întimpină.

La câtă însuflețire și entusiasm se poate poporul nostru ridica, când primesc pentru arhieriu său — am avut o ocașiune a vedea în călătoria

Escelenței Sale Preasântitului archiepiscop și metropolit Miron Romanul în părțile noastre și adevă prin Reghin, Bistrița și Borgău până la comuna Coșna, în partea nordică a Transilvaniei spre Bucovina, unde a sântit o biserică nouă. Poporul din satele pe unde a călătorit Escelența Sa, încă la anumite depărtări a primit pre Escelența Sa cu bucuria mare în haine de sârbătoare, cu banderii de călători, steaguri și alte semne de bucurie. În comune sub trasul clopotelor, sunetul treascurilor, preoțiimea în haine bisericesci presenta înaltului prelat evangelia spre sărutare, eară poporul cu sutele și cu miile bărbați, femei, bătrâni, tineri, copii, copile aruncau cununi și buchete de flori până ce acopereau trăsura în care călătoria. Unde numai era posibil Escelența Sa a intrat în biserici, și aici, eară într'alte locuri în mijlocul uliții au adresat poporului cuvinte călduroase de mângâiere și înbărbătare pentru înaintarea cauzelor bisericesci și scolare, eară poporul cu lacrimi de bucurie în ochi asculta la cuvintele păstorului lor sufletesc, aprofundați în privirea lui, și când observau, că scurte sunt momentele petreceri lui în mijlocul lor, cu un dor sufletesc să grămădeau la sărutarea mânei — spre a pute pomeni despre acest mare eveniment până ce vor trăi, și a povestii și la copii lor.

În Murăș Oșorheiu, Reghin și Bistrița, a fost întâmpinat Escelența Sa de preoțiimea tuturor confesiunilor, de jurisdicțiunile politice și judecătorești, de primarii orașelor, cari în tot locul s'au prezentat spre a face onorurile Escelenței Sale, și a'l binevanta. În Reghin precum și în Bistrița s'au ținut prânz comun în onoarea Escelenței Sale, la care au luat parte fruntașii tuturor naționalităților și confesiunilor, și unde s'au ridicat toate pentru Escelența Sa și onoratorii. În deosebi nu pot trece cu tăcerea toastul adus în sănătatea Escelenței Sale Domnului archiepiscop și metropolit Miron Romanul din partea veteranului și venerabilului decan K i n n din Reghin, unde acest bărbat ca unul ce cunoasce istoria d-svoltării bisericești noastre în timpul recent, a făcut cu mult simț și o amintire plină de laude pentru fericitul în Domnul archiepiscop și metropolit Andreiu bar. de Șaguna ca pentru bărbatul cel mai eminent român pentru tron, patriă, biserică și națiune.

Cetatea Reghinul săsesc are pentru călător o deosebită putere atrăgătoare, atât pentru amabilitatea cetățenilor fără destingere de naționalitate și confesiune, cât și pentru situațiunea

sale și luă adio la 15 August dela voluntari printr'o proclamație și se întoarse în Caprera.

Perioada de strălucire a lui Garibaldi trecuse; ceea ce a mai făcut de atunci a contribuit puțin la gloria sa, arătând numai că îi lipsia înțelegerea și prudența politică precum și independența de judecată. Deși guvernului lui Victor Emanoil îi erau legate mâinile prin convenția din Septemvre în privința unei acțiuni contra Romei totuși Garibaldi a încercat de capul său să pună mâna pe această cetate. Fiindcă planul său n'a putut rămânea ascuns, guvernul puse să'l aresteze la 23 Septemvre 1867 în Asinalungo, de unde fu dus la Caprera.

Intr'acestea amicii lui Garibaldi și mai ales fiul său Menotti cotinuară opera începută, până ce el însuși isbuti să scape din Caprera, în mod temerar pe o barcă mică, prin mijlocul vaporilor italiene și se desbarce în statul papal. Garibaldi câștigă aci oare-cari succese mai ales prin victoria sa dela Monte Rotundo. Dar la 30 Octomvre desbarcă două brigade

franceze sub generalul Faily la Civitta Vecchia și fiindcă Garibaldi nu depuse armele, deși guvernul îl somă de repetate ori să facă aceasta și deși trupele sale erau compuse numai din tineri, el fu atacat la Mentana de forțele papale și franceze și bătut cu totul. Perderea Garibaldianilor fu de 1000 morți și răniți și 1400 prinsonieri. Pușca franceză Chassepot făcuse minuni. Garibaldi reuși să scape la început; dar la Figliini cădu în mâinile trupelor lui Victor Emanuel, fu desarmat și dus în fortul Varignano la Spezia; la 1867 primise să se întoarcă în Caprera, unde guvernul puse să'l supravegheze bine, mai ales că în Martie 1868 se vorbea earăși că ar avea de gând să mai plece odată contra Romei. În Octomvre 1868 el și depuse mandatul de deputat italian.

Proclamarea republicei franceze în Septemvre 1870 îi aprinse fanatismul republican așa tare, încât, însoțit fiind de fii săi Menotti și Ricciotti, se duse la Gambetta în Tours, dela cari primi în Octomvre comanda peste voluntarii din teatrul de războiu

din sud-ost. El începu aci un războiu de guerrilla, dar nu făcu treburi mari. Francezii nu'l vedeau bucuros, pentru că fiind dușman neîmpăcat al Papei viola fără considerație sentimentele catolice ale poporului dela țeară. El a avut cartierul general mai întâiu la Dôle, apoi în Dijon, și în fine la Autun; un atac, n'a isbutit. Și în operațiile lui Bourbaki contra corpului generalului Werder, n'a făcut cât se aștepta dela dânsul: el fu amăgit de demonstrațiile brigadei Kettler din fațalui și nu caută se împedeca marșul lui Manteuffel. Când apoi după frângerea lui Bourbaki, generalul Han Weyhern veni contra lui cu trupe mai numeroase, el plecă din Dijon la 1 Februarie 1871. În urma acestui eșec Garibaldi fu foarte rău tratat de francezi. El fusese ales în adunarea națională din Bordeaux, dar ducându-se acolo, fu grămădit cu atâtea insulte, încât și depuse îndată mandatul și se întoarse la Caprera. Numai la 1875 veni în parlamentul italian. Dotațiunea votată lui de parlament o refușă la început cu privire la finanțele Italiei, dar o primi mai târziu.

Garibaldi a fost de statură mijlocie, robust, cu un cap mare, cu trăsurile feței pline de expresiune și energie; barba, ce fusese roșcată, încăruntise. El purta de ordin cunoscuta blusă și o pălărie neagră, rotundă. În toată viața sa, s'a arătat ca un om care e capabil se aducă toate sacrificiile pentru o idee odată concepută. Un entusiasm fantastic pentru cauza națională, energie în executarea planurilor sale, prevedere și abilitate în mișcările militare, curajiu personal, abnegațiune și onestitate, au fost virtuțile ce'l distingeau în mod strălucit. Dar îi lipsea aprecierea liniscită a impregiurărilor reale, nu observa ce reclamá situația politică, nu avea privire mai adâncă politică, cum s'a dovedit și la 1870. Între cele mai violente pasiuni ale sale a fost ura contra papalității și a bisericei papale, cărora le atribuie, nu fără cuvânt nenorocirea patriei sale.

Punctul său culminant l'a ajuns Garibaldi la 1860. De atunci n'a mai avut succese acceptate de el și de alții, și apoi din ce în ce a devenit mai incapabil pentru o acțiune ener-

romantică a orașului, care deși numără numai vre'o 5000 locuitori totuși are aproape toate comoditățile și frumusețile unui oraș mare. Acestei împrejurări se atribuie, că Escelența Sa și altcum obosit de drum, a rămas preste noapte aici, folosind timpul liber a cerceta locurile mai de însemnătate precum gimnasiul real, apoi promenada cea frumoasă, pe lângă care curge Murășul pe acel timp plin de plute, ce veniau din munți și fac multă vioiciune și bună-stare pentru oraș.

A doua zi Joi în 13 Maiu porind Escelența Sa spre Bistrița a fost întâmpinat, binevenat și însoțit de inteligența română de acolo, care sub conducerea domnului jude Mărginean venise în cale, ajunse pe la 1 $\frac{1}{2}$ oară d. a. dimpreună cu ai sei cel însoțiau din Sibiu. Aici fu de nou binevenat și onorat de toate notabilitățile orașenesci, cu cari în sala dela otelul „Sahling“ luă prânz comun, la care se purtară mai multe toast în sănătatea Escelenței Sale. Între alte deputați se prezintă aici și una dela Năsăud, pentru a bineventa pre înaltul oaspe și a l' pofti tot odată, că la această ocaziune se cerceteze și opidul Năsăud, care în timpul din urmă a devenit prin gimnasiul de bun nume, un foculariu al culturii naționale. Escelența Sa informându-se, că dela Bistrița până la Năsăud e cale numai de două oare, promise a satisface dorinței generale la întoarcerea sa. — Din Bistrița însoțit Escelența Sa de mai multe trăsuri ajunse la 7 $\frac{1}{2}$ oare seara în Borgău Joseni, unde după vizitarea bisericii luând cuartir la administratorul presbiterial Ioan Buzdug fu binevenat de preoțimea, dirigătorii civile, corpul învățătoresc etc. A doua zi (14 Maiu) Vineri însoțit de protosincelul Dr. Ilarion Pușcariu, protosincelul Nicanor Frateș, administratorul protopresbiterial amintit mai sus, profesorul Simeon Popescu și diaconul Ioan Reou și alți preoți și clerici, porni la comuna Coșna, unde avea să se îndeplinească actul sântirii bisericii noue. — Comuna Coșna este cea din urmă comună în arhidieceasă pe partea nordică a Transilvaniei. Ea zace izolată de celelalte comune într'o depărtare de 6—7 oare cale cu trăsura dela Borgău. Drumul trece prin păduri frumoase de brad și se ridică în „Măgura Calului“ la o înălțime de 5000'. Drumul, ce trece până la Coșna în o parte și pe teritoriul Bucovinei este bun, și călătorii iubitor de natură este recompensat pentru strapațe prin frumuseța locului. Până în comuna Coșna trece călătorii prin comuna Poiana Stampii aparținătoare Bucovinei. Când se apro-

gică din cauza suferințelor fizice. În anii 1868—1870. Garibaldi s'a ocupat cu scrierea de romanuri. Tendința acestor romanuri (*Clelia ovvero il governo del Monaco; Cantoni il volontario*), — este îndreptată foarte aspru contra Romei și a bisericii catolice.

Pe când se afla ca deputat în Roma, Garibaldi s'a ocupat un timp oare-care, cu planuri în privința unei grandioase corecțiuni a Tiberului, cari însă din cauza scumpetei și a nesigurului succes n'au fost primite de oameni speciali; el se întoarse apoi în Maiu 1876 în insula sa Capra, de unde numai din când în când adresa câte o epistolă în stil lapidar către amicii săi, spre a și manifesta neschimbatele sale sentimente republicane. Fiii săi Menotti și Ricciotti sunt de asemenea politici și membri ai partidei radicale, dar posed puține din virtuțile părintesci mai ales prodigalitatea lor a silit pe Garibaldi să primească dotația națională de 100,000 lei. Bordone fostul său șef de stat major, a scris de asemenea o biografie a lui Garibaldi.

piară trăsurile de Coșna, pe o cale ce acum mergea în jos — un ban deriu de călăreți se arătară și însoțiră pre doritul oaspe între jocul falnic al cailor de munte bine hrăniți. Ajungând în valea Coșna, unde în dreapta se întinde comuna Candreni aparținătoare Bucovinei, eară în stânga comuna Coșna, zărirăm biserica nouă din Coșna cu turnurile ei (3) acoperite cu tinichea, pre cari soarele își aruncă razele sale, spre a o arăta în toată frumuseța ei. Aci zelosul paroch Sever Orban cu poporul întâmpină pre Escelența Sa, și l' petrecură între strigări de bucurie până la cuartirul pregătit în casa parochială.

Comuna Coșna numără la 80 familii. Locuitorimea se ocupă cu economia de vite cornute și se susține în stare bună din produsele sale, provădând întreg ținutul Bistriței cu unt și lapte. Oamenii sunt vârtosi, nu mari, dară bine legați cu pepturile dezvoltate, precum și dezvoltă aerul cel dulce de brad. Locuințele lor sunt depărtate una de alta, încât teritoriul comunei se estinde pe mai multe miluri. — Îmbrăcămintea lor seamănă preste tot cu acelorlalți economi de vite români de pe la poalele Carpaților, — deși coșnenii se află în stare mai primitivă. Nici nu este mirare, dacă cugetăm că acești oameni au fost izolați cu desevârșire și puțin îngrijiți cu cele spirituale. E de însemnat adică, că aici începutul parochiei și al scoalei se datează numai înainte cu zece ani; cu toate acestea sunt oameni religioși și jertfitori pentru biserică, ceea ce s'a vădut mai ales de acolo, că numai de vr'o 8 ani căpătând paroch în mijlocul lor, ei au și zidit una dintre cele mai frumoase biserici. Biserica e zidită în stil bizantin, în formă de cruce, din lemn, precum este datina în Bucovina a se zidi bisericele. — Sub conducerea bună a parochului se poate spera, că comuna va avè în scurt timp și o scoală corespunzătoare în care privință până astăzi stau mai rău — poate fi și din cauza locuințelor împrăștiate.

În Sâmbăta Rusaliilor la timpul obicnuit s'a început servițiul sântirii bisericii și adică după pregătirea și întocmirea sântelor moaște în biserica veche, Preasântitul metropolit condus în procesiune la biserică, aici se începu servițiul cu vecernia, litia, utrenia și priveghiere, eară a doua zi condus Preasântitul metropolit tot în procesiune la biserică, se ținu sântirea bisericii după tipic, și liturghia, la care în asistență numeroasă a participat și doi preoți din Bucovina, și adică unul din Candreni și celalalt din Vatra-Dornei. La liturghia Escelența Sa hirotosî pre parochul din loc de duchovnic, eară pe clericul Vasiliu Balan din Blasfalău de sus îl hirotosî de diacon. Mulțime nespusă de popor nu numai din Coșna, dară și din comunele vecine bucovinene a venit aci la biserică. Biserica relativ destul de mare nu cuprindea nici a $\frac{1}{4}$ parte din poporul adunat. Pe locul ceva cam înclinat, unde e așezată biserica, erau mii de oameni cu căruțe și cai de călărit ca la un târg mare de țeară. Nu e mirare dară, că servițiul divin început la 8 oare dimineața se fini numai pe la 2 oare după amiază, căci numai stropirea poporului cu apă sântită, făcută de Preasântitul Părinte Metropolit în particular la fie care durat preste 1 $\frac{1}{2}$ oară. După biserică a urmat prânz comun la casa parochului, care măcar că ne aflăm în vârful muntelui, totuși ar fi făcut onoare și unui prânz în cetate. Meritul, că Escelența Sa și cu suita sa a fost deplin mulțumit și aici cu ale mâncării, — se cuvine în prima linie doamnei Ușieriu, care n'a pregetat a veni din depărtare cu onoratul ei bărbat, pentru a face comoditățile posibile înaltului oaspe. De

față a fost și pretorul cercului, dnul Isipp, care și a ținut de datorință a însoți în cercul seu pe Escelența Sa. — Poporul adunat parte în case private, parte la mese comune tinse pe pajistea verde între brați frumoși s'a așezat la mâncare. Aici e la modă ca fiecare bărbat și femeie se poarte o traistă cu sine, care e bine făcută de pânură în colorii și de regulă prinsă în cruce de umer cu o curea cu ținte argintii, pe cari ei le și lucră. De aceste traisti nu se deslipesc ei nici în timpul jocului ce se încinse la locul larg între bărbați și femei; în aceste traisti poartă ei merindea. Jocurile sunt cam cele obicnuite pe la oierii nostri din părțile Brașovului și Sibiului. Bărbații toți poartă pălării pe cap, cămeși lungi, cisme lungi, cei mai mulți opinci cu nojițe, cioareci largi, peptare lungi și desfăcute; eară femeile iie (cămeși) cusute cu arnici și mătase pe pept și pe umeri, pe cap sunt îmbrăbodite cu stergare, eară dela mijloc în jos au înfășurătoare (fote, ca în ținutul Branului și la Câmpul-Lung în România) prinse la mijloc cu brăcele și brăne mai lățigoare, toate făcute de ele. Mergând în casa unui locuitoriu în Cosna, am aflat aceeași întocmire, care este în deobște la economii nostri de vite. Femeia ține cu deosebire mult la aceea, ca se aibă cât mai multe cămeși pentru sine și bărbatul ei, — lucrute cu multă îngrijire cu arnici și mătase. La o singură femeie mai de f.unte am vădut până la 30 cămeși femeesci atărnate de culme (pe o prăjină, rudă) și tot atâtea stergare și stergărele. M'am convins, că femeile știu să și prețuiască bine munca lor, căci voinđi am cumpăra de suvenir un stergărel întrebai pe femeia, „cât face?“ femeia respunse, că „trei lei“. Eu am scos preț de 3 lei spre ai plăti și ami da stergărelul. — „Nu Domnule!“ — dișe femeia, vădend că eu sunt om galant — „numai cusutul face trei lei, trebuie se mai dai și pentru pânză un leu“ „Ei bine, ai aici dară patru lei.“ Vădend femeia, că eu nu fac târgul, cum se face târgul adică se mai dai și se mai lași — ca omul care capătă apetitul mâncând, dișe „dară Domnule lei la noi sunt floreni, așa dară 4 floreni să mi dai pe stergărel“. Atunci observând istețimea femeii, care căuta mod a nu și stirbi seria stergărelelor de pe prăjină, — i am lăsat stergărelul. —

Poporul dela natura lui, ca tot poporul român, și aici este bun și curat; comuna are păduri frumoase, deși a $\frac{1}{3}$ parte o a donat pentru gimnasiul din Năsăud în preț până la 30 mii florini. Un ce îngrijitoriu rămâne însă totuși și pentru această comună, cangrena generală, ce bântue în deobște comunele rurale din Bucovina — Jidani, cari și-au țesut firele de paiangin și aici și cari prea ușor vor trage la ruină pe acești locuitori buni, însă lipsiți până astăzi de lumina scoalei. Și de presinte se află aci 3—4 familii, dintre cari unul să fie proprietarul cel mai mare de pământ. Mai înfiorătoriu lucru am vădut însă în comuna vecină Vatra Dornei, unde lângă biserica noastră au format Jidani un piaț cu case cu un etagiu. În Candreni și Vatra Dornei sunt bune scoale și buni învățători, dară sistemul de Germani tare se observă și aici.

Sunt deja 4 oare d. a.; e timpul a ne întoarce la Borgo-Prund, pentru a pregăti pe a doua zi de Rusalii și acestui popor o zi de bucurie, o adevărată sârbătoare! Patru trăsuri se pun în mișcare din Cosna spre Borgău între entusiasticile urări ale mulțimei și salvele de treascuri; — și Escelența Sa încă în aceea zi seara la 9 oare se află în Borgo-Prund, unde luă cuartir la inteligentul paroch Teodor Vărășmaș.

Escelența Sa, deși obosit preste măsură de strapațele unui drum îndelungat și ale înaltului seu oficiu, totuși a doua zi de Rusalii a celebrat în biserica cea mare și frumoasă din Borgo-Prund, și după servițiul divin ținu către popor un cuvânt archieresc plin de învățături folositoare. Ce bucurie și însuflețire poate produce în popor aparițiunea iubitelui lui archiereu, s'a putut vedè și aici, unde toată poporațiunea din 7—8 comune din Valea Borgăului era adunată. Ori cât de mare este biserica din Borgo-Prund și ori cât de îndesată era de popor, totuși încă și afară de biserică, cari nu mai încăpeau, erau încă de 3—4 ori așa de mulți. Solemnitatea se ridică și prin hirotosirea de duchovnici a preoților Simion Monda și Pavel Beșea și a profesorului seminarial Simeon Popescu de protodiacon și în fine prin hirotosirea clericului Leon Buzdug de diacon. Poporul adunat și după terminarea servițiului divin seversit cu mare pompă — nu s'a depărtat până la plecarea Escelenței Sale, și cu miile încungiu-rau cuartirul Preasântitului Metropolit. Parochul Vărășmaș a întrunit la prânzul seu în giurul Escelenței Sale pe fruntașii și inteligența din Borgău fără distingere de naționalitate și confesiune.

Poporul român în Valea Borgăului este dotat dela natură cu frumuseța naturală, bărbații și femeile sunt robusti și viguroși; în aerul și mișcarea lor, în port și curățenia vestimentelor și în iubirea de regulă se ved urmele creșterii militare, precum și semnele culturii prin scoale bune.

Din Borgo-Prund Escelența Sa, Preasântitul Metropolit încă în aceeași zi însoțit de inteligența din loc cu mai multe trăsuri și bandierii voinicilor călăreți, porni între „vivatele“ mulțimei spre Bistrița, de unde avè ași continua călătoria spre Dej. În depărtare de Bistrița ca de 1 $\frac{1}{4}$ oară cercetă comunele Blasfalău de sus și de jos, locuite de un popor bun și evlavios, unde află că parochienii din Blasfalău de sus în curând își vor ridica o biserică frumoasă pe locul, unde mai înainte era biserica luteranilor, ce s'au stins în comuna aceea.

În inima poporului din Valea Borgăului va rămânea nestearsă plăcută impresiune, ce o a făcut înaltul prelat al bisericii ortodoxe române, și tot sufletul oftează din inimă, ca Dumneșu să poarte cu sănătate pe Escelența Sa în călătoria sa, — spre a putè mângăia pre credincioșii bisericii sale în toate părțile arhidiecesei.

Unul dela noi.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Academia română.

Proces-verbal Nr. 47.

Ședința ordinară din 5 Februarie 1882.

(Urmare din nrul 52.)

Comentariile și glosariu „Psaltirei lui Coressi“ constituind tomul al II-lea al publicării, cu care este însărcinat colegul nostru d. Hasdeu sânt, după arătarea D-sale, în curs de publicare. D lui vè va spune, la timp pe când spera a ne putea da această operă.

Din Documentele Hurmuzachi s'au tipărit din tom. IV 79 coale, și din Fragmente 3 coale.

IV. La concursurile pentru cele mai bune cărți tipărite în decursul anului espi-rat, s'au prezentat zece autori cu scrier din direcțiunea literară și științifică. Operele aceste s'au trâmisi în cercetarea comisiunilor respective. Asupra raporturilor acestor comisiuni vom avea, D-lor, a decide despre premiile Lazar și Nasturel-Herescu, de 5000 și de 4000 lei.

Pentru premiul destinat unei disertațiuni asupra „Țeranului Român“, a intrat în termenul legal, un manuscris carele și aceasta s'a dat în cercetarea comisiei respective.

Asupra celorlalte materii pentru care Academia a deschis concursuri, nu s'au prezentat nici un concurent. Vom avea deci, dlor, a lua nouă deciziune asupra următoarelor disertațiuni și traducțiuni:

1. Descrierea completă sub raportul fizic și economic a unui județ.

(Premiul Năsturel, de 5000 lei.)

2. Despre sufixul licuid (l. r.) și sufixul gutural (k. g.) în limba română.

3. Despre activitatea literară și pedagogică a lui Ioan Eliade Rădulescu în raport cu epoca anterioară, adică cu finele secolului al XVIII, cu erudiții din Blaj și cu Văcărescii.

4. Traducțiunea din Amian Marcellin destinată a se premia din fondul Zappa.

V. Academia va asculta, credem în sesiunea aceasta discursul de recepțiune al dlor S. Fl. Marian, Negruzzi și At. Marienescu. D. Marian a și comunicat discursul său asupra unei materii cu totul nouă și plină de interes: „Chromatica Română.“ Cu răspunsul a fost însărcinat d. Hasdeu. Se așteaptă acum și discursul de recepțiune din partea dlor Negruzzi și Marienescu.

VI. Comisiunii pentru explorarea Dobrogei s'a pus la dispozițiune speșele otărite, când timpul va permite dlor membrii a o întreprinde, vor realiza însărcinarea ce au primit de d-v., în interesul științei și a înăvuirii colecțiilor noastre.

VII. Aceste colecțiuni s'au mai sporit și de estimp. D. D. Sturza cu neobosire înmulțesc prețioasa colecțiune numismatică română.

Biblioteca s'a adăos prin donațiuni și prin cumpărări în marginele creditelor ce ați binevoit a acorda prin budget. Prețioase cărți și manuscrise ne a fost oferite, de d-nii Odobescu, Alexandri, Adrian, ministerul cultelor și instrucțiunii publice, Sturza, Urechia, etc. Numeroase opere ne-a intrat din relațiunile sporite ale Academiei cu diverse societăți învățate, cu cari am schimbat publicațiunile noastre. Din acestea vom cita pre Academia de inscripțiuni și bele-litere din Paris, aceea de Lincei din Roma, aceea din Stocholm, aceea din Barcelona, aceea de științe din Paris, din Copenhaga, observatoarele din Petersburg, Brusela, Viena, Fiume, Cracovia, München, Londra, Richemond, Budapesta, etc.

Colecțiunea documentelor ia proporțiuni îmbucurătoare. Din Venetia ne a soșit prețioase caete de copie, continuând, cu spese foarte reduse, lucrarea începută de colegul nostru D. N. Crețulescu.

Asemenea colecțiunea de documente s'a adăos prin mai multe donațiuni intrate din cari nouă documente oferite de M. S. Regele, despre relațiunile lui Ștefan cel mare cu estremul orient, și altele dela D. D. Sturza. Dela d-na Elisa Sturza s'a primit un dar numai puțin prețios: dosarul lucrărilor comitetului unirii, din Moldova, care dosar a rămas dela frațele d-nei Sturza, reposatul regretat bun și învățat român, D. Const. Hurmuzachi, membru influent al mișcării unioniste din 1856.

VIII. În urma acestei înmulțiri a colecțiilor noastre era o necesitate neevitabilă adăogirea mobilelor de conservare. Grație creditelor acordate de d-voastră această necesitate a fost pe cât posibil îndestulată prin confecționarea a patru dulapuri nouă. Aceasta adăogire de mobilier va face și mai simțită imposibilitatea Academiei de a mai rămâne mult timp în localul ce ocupă astăzi. Cestiunea construcțiunii de local propriu se impune Academiei, ca o condițiune sine qua non de viață și de desvoltare.

IX. Casierul comptabil va prezenta (conform alin. 3, dela art. 12) darea sa de seamă anuală. Acți secretariatul d-voastră general va consemna numai donațiunea făcută Academiei prin augustele mâni ale M. S. Regelui, de către d-nii frați Daniel. Aceștia au donat 15,000 lei în 30 obligațiuni de

stat cu 6 la sută, arătând dorința, că venitul acestui fond se serve la înăvuirea colecțiilor privitoare la istoria patriei: crișoave documente, cărți vechi, monete românesce manuscrise etc. Aceasta donațiune a și fost primită de delegațiunea Academiei cu învoirea Statului român, în puterea concludului d-voastră din 23 Martie 1881.

Cu cât asemenea donațiuni se vor înmulți, repetăm, cu atât mai mare urgență va deveni pentru Academia, strămutarea sa în local propriu. Țeara care a simțit necesitate creațiunii acestui paladiu al limbei și istoriei sale, refuzat se-ar oare să înlesnească Academiei construcțiunea palatului său? Eu nu cred după cele ce deja a făcut pentru aceasta înaltă instituțiune națională, și cu această speranță în inimă, termin raportul meu dorind că el să fie cel mult penultimul ce voi fi avut a face către d-voastră, în acest local.

Secretar general, V. A. Urechia.

Să trimit la bibliotecă fasciculele din „Atti de la R. Accademia dei Lincei“ seria III volumul VI, fasciculele 5 și 6.

Se cetesce adresa d-lui Dr. Fetu, anunțând că nu poate de estimp lua parte la debaterile Academiei.

Să citește adresa d-lui I. Sbiera, cu aceiași arătare ca mai sus.

Se ia act de ambele declarațiuni.

Cu plăcere ia cunoștință Academia de o altă epistolă a d-lui Con. Tim. Ci par, anunțând că se va nevoi a veni la București, spre a lua parte la secțiunea generală a Academiei.

Sa ia act de recepșiă de primire a Analelor secția II. form. II. secția II. de către K. K. Centralanstalt für mineralogie und Erdmagnetismus, din Viena.

D. președinte Maiorescu amintescă Academiei că, după cuprinsul art 27 din regulament, este a se alege o comisiune cu misiune de a examina și opina asupra lucrurilor făcute de delegațiune în decursul anului.

Se procede la votarea a 3 membri pentru aceasta comisiune și întrun sc:

D. G. Barițiu . . . 17 voturi
„ N. Ionescu . . . 16 „
„ Dr. Felix 15 „

Se procede apoi la alegerea comisiunii compturilor și a bugetului și d. președinte proclamă pe:

D. V. Babeșiu . . . 18 voturi
„ Gr. Ștefănescu 17 „
„ Chintescu. . . . 16 „

D. președinte îndeamnă comisiunile pentru concursurile la premiile Lazar și Năsturel să se întrunească spre a și distribui lucrarea.

D. Chintescu întreabă de va veni d. Poni care este membru în comisiune.

D. Ștefănescu, chiar de nu vasosî îndată, i se poate da se cerceteze cartea „Petroleul“ care între în specialitatea s'a;

D. Urechia arată dificultatea cu care se vor putea aduna la ședință, la ora 1 p. m., acei din membrii cari se află și deputați sau senători, Dlor cer ca ședințele să se țină ori seara la 8 ori dimineața la 9 oare.

După ore care discu iune, la care i-au parte D-nii V. Alecsandri, Ștefănescu, Hasdeu, Negruzzi, Sion, se primesc propunerea Dlui Negruzzi, ca ședințele publice, să se ție tot la ora regulamantară de 1 p. m., ear' cele închise așa:

Luni la 8 oare sara
Marți la 9 oare dimineața.
Mercuri la 8 oare sara,
Joi la 1 oară p. m., și
Sâmbătă la 8 oare seara

D. președinte dă în cunoștință Academiei programa lucrărilor în cuprindere:

1. Raportul anual al secretarului general despre activitatea Academiei și a secțiunilor în decursul anului încetat, (art. 17 statute și art. 12 regulament.)

2. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute de delegațiune în decursul anului, a comisiunii pentru cercetarea compturilor din anul încetat — și a comisiunii pentru combinarea bugetului pe 1882—1883. (Art. 27 regulament.)

3. Alegerea unui membru în secțiunea științifică în local devenit vacant prin de-

cederea academicului P. Vasiciu. (Art. 22 statute.)

4. Recepțiunea solemnă a noilor membri: Al. Marinescu, Iacob Negruzzi și Simion Florian Marian. (Art. 7 lit. g și art. 25 statute.)

5. Raportul dlui Barițiu despre desvelirea monumentului funerar al lui Papiu, Ilarian (Proces-verbal din 30 Octomvre 1881 Nr. 28.)

6. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea cărților intrate la concurs pentru premiul Lazar de 5000 lei, și Nasturel Herăscu de 4000 lei.

7. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea manuscrisului Țeranul român, prezentat la concurs pentru premiul Năsturel de 5000 lei.

8. Decisiunea pentru publicarea documentelor istorice într'o edițiune specială. (Proces-verbal din 12 Iunie 1881, Nr. 8.)

9. Decisiunea asupra traducțiilor din Tit Liviu, făcută de Dnii N. Barbu și Cotov. (Procesul-verbal din 1 Maiu 1881.)

10. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea lucrărilor delegațiunii în decursul anului 1881—1882 (Art. 27 din regulamentul.)

11. Raport asupra stării financiare a Academiei (art. 7 lit l, statute.)

12. Determinarea subiectelor de pus la concurs pe anii viitori, (art. 7 lit. a, statute.)

13. Alegerea comisiunilor pentru cercetarea operatelor ce vor intra la concurs în anul viitor (Art. 7 lit. e, statute.)

14. Raportul comisiunii bibliotecii.

15. Alegerea delegațiunii. (Art. 7 lit. i, și art. 15 statute.)

16. Interpretarea art. 35 din regulamentul Academiei. (Procesul-verbal din 19 Iunie 1881.)

17. Propuneri diverse din partea secțiunilor literare, istorice și științifice.

18. Eormarea bugetului pe anul 1882—1883 (art. 7 lit. m și art. 40 statute.)

19. Raportul secretarului general asupra lucrărilor secțiunii generale (art. 12 regulamentul.)

Ședința se ridică spre a se lucra în comisiuni la oarele 3 p. m.

Secretar general, V. A. Urechia.

(Va urma.)

CONCURS. [89] 3—3

Comitetul Asociațiunii pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor români meseriași din Brașov publică următorul concurs: Devenind vacante două ajutoare de câte 50 fl. v. a. pe an, din cele destinate pentru învățăcei români cari se vor apleca la una din meseriile: de postovar, mașinist, argăsitor pălărieri, cordoner, clopotar, compactor, croitor, și brutar, se publică concurs.

Suplicele pentru aceste ajutoare sunt a se adresa la subscrisul comitet până la 30 Iulie 1882 prevedute:

1. Cu estras de botez din care să se vadă că este român și că posedă de etatea de 14 ani;

2. Atestat de școală din care să se vadă că a parcurs 4 clase normale și pricepe încâtva limba maghiară sau cea germană.

3. Revers dela părinți sau dela Tutorii copilului, că vor a lăsa copilul să învețe meseria pentru care a concurs.

4. Un exemplar din contractul încheiat cu vre un Măestru din Brașov pentru vre una din meseriile de mai sus din care să se vadă, că copilul se află la meserie de cel puțin o lună de zile.

Comitetul asociațiunii pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor români meseriași.

Brașov 18/30 Maiu 1882

B. Baiulescu m. p., I. Bozoceanu m. p.,
preș. not.

Nr. 142 1882.

[87] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan pe lângă bătrânul neputincios paroch Nicolau Rădoi în parochia de clasa a III-a din Vulcan, protopresbiteratul Branului, conform ordinațiunii consistoriale dto 22 Aprile a. c. Nr. 321 B, se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Emolumentele împreunate cu mai sus numitul post de capelan sunt jumătate din toate venitele parochiale în sumă de 200 fl. v. a.

Concurenții au ași trimite subsrișului suplicele lor instruate în sensul statutului organic și conform dispozițiunilor sinodului arhidieceșan din 1873 pentru regularea parochiilor și a regulamentului congresual pentru parochii.

Brașov, 11 Mai, 1882.

În conșelegere cu comitetul parochial respectiv.

Iosif Barac m. p.,
prot. ca adm. protopresb. al Branului.

Nr. 2568 civ. 1882.

[90] 2—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisavetopole aduce la cunoștință publică, că asupra admisibilității comasării generale a hotarului Ernea săsească s'a pus termen de pertractare ziua dela 16 August 1882 la 9 oare înainte de ameați în locuința judeului comunal din Ernea săsească; pe când sânt avisați toți posesorii cu adausul, că părțile cari nu se înfățișează, se consideră ca învoite cu comasarea — și că esem plariul cel dintâu de petițiune se poate vedea la acest tribunal regesc.

Din ședința tribunalului reg. din Elisavetopole ținută în 30 Maiu 1882.

(L. S.)

Henter m. p.,
notar.

Nagy m. p.,
presid.

PROAȘTE DE FOC și requisite de stins

de ale firmei Friedr. Seltenhofer & Sohn în Oedenburg, se recomandă pe lângă condițiunile și prețurile cele mai favorabile prin reprezentanța sa în Transilvania. Se află la

Andreas Bieger,

fabrică și deposit de mașine și requisite agricole, prăvălie de ferării.

[84] 3—3

Sibiu.

Praturile musante lacsative din Elöpatak

conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatak.

Un efect eminent au aceste praturi la catar de stomach, spasmuri de stomach, slăbiciune de mistuire, lipsa de apetit, arsură în gât, umflături de ficat și splină, îngroșarea ferei, petri în feare și galbinare la respirarea grea și baterea de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataralice ale rerunchilor, a beșice și canalului de urină, în contra formării de nésip, la catare cronice și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la versare de sânge, la amețeli, suirea sângelui către cap și către piept.

Aceste praturi întrec în efect atât sarea scumpă de Karlsbad, cât și praturile lui Seidlitz.

Prețul unei scātuice ce cuprinde 12 dose cu îndreptariul spre folosire cu tot 1 fl.

Depositul general: În Brașov la apotecariul Szava; în Sibiu la F. A. Reissenberger, comerciant.

[88] 2—12